

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΕΡΓΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Μ Α ΙΣΘΕΤΑ 104
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ,	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Α' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	15
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΜΕΘΙΣΤΕ (ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΣΚΤ)
<u>Γραφείο:</u>	
<u>Ώρες γραφείου:</u>	
<u>Τηλέφωνο:</u>	2107773452
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Ικανότητα ανάγνωσης της εικόνας: Γνώση και Αίσθηση του κόσμου, μέσω της όρασης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ:	--

(Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ενδεικτικά έργα από διαφορετικές περιόδους: από την Αρχαιότητα έως σήμερα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	Μάριον Μίλνερ, <i>Όταν δεν μπορείς να ζωγραφίσεις</i> , Αθήνα, Εκδ. Πεδίο, 2017
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	- Χρήση διαφανειών. - Προβολές video.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Μέσω εργασιών και παρουσίας στο μάθημα.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Μ Α ΙΣΘΕΤΑ 101
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ,	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Α' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	15
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Γραφείο:</u>	ΠΕΙΡΑΙΩΣ 256
<u>Ωρες γραφείου:</u>	ΔΕΥΤΕΡΑ, 17:00-19:00
<u>Τηλέφωνο:</u>	2103897148
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	agiacum@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Ο φοιτητής μετά την επιτυχή παρακολούθηση του μαθήματος θα είναι σε θέση:</p> <p>α) να κατανοεί τη δομή της ιστορικής εξέλιξης του θεσμού του μουσείου, από την αρχαιότητα ως τις μέρες μας·</p> <p>β) να αντιλαμβάνεται και να αξιολογεί κριτικά τα τυπολογικά, δομικά και αισθητικά χαρακτηριστικά του μουσειακού κελύφους, τόσο της προμοντέρνας όσο και της μοντέρνα εποχής·</p> <p>γ) να χειρίζεται τα κατάλληλα ερευνητικά και βιβλιογραφικά εργαλεία για την ανάλυση του φαινομένου του μουσείου σε όλες τις διαστάσεις του·</p>

	<p>δ) να κατανοεί το σύνθετο χαρακτήρα των μουσειολογικών προσεγγίσεων ανάλογα με το αφήγημα που κάθε φορά επιχειρείται στο εσωτερικό ενός μουσείου·</p> <p>ε) να αντιλαμβάνεται το μουσείο ως δοχείο πολιτισμού αλλά και ως αρχιτεκτονικό γεγονός, ως κοινωνικό πυκνωτή και ως παράγοντα πολεοδομικής και οικονομικής ανάπτυξης.</p>
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ:</p> <p>(Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	--
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα έχει δύο στόχους:</p> <p>1) την εμβάθυνση στην ιστορία της εξέλιξης της έννοιας, του θεσμού και του τύπου του κτιρίου μουσείου.</p> <p>Αναλύεται η προέλευση και η γέννηση του όρου, η εξέλιξη της ιδέας του μουσείου και η απαρχή των συλλογών στην Αναγέννηση, ο ρόλος του Διαφωτισμού για τη δημιουργία της μοντέρνας αντίληψης για το μουσείο και η αλλαγή των κοινωνικών συνθηκών, η εμφάνιση των πρώτων μουσείων του Νεοκλασικισμού.</p> <p>2) την κατανόηση της αρχιτεκτονικής δομής και της τυπολογίας του μουσείου κατά το 19ο αιώνα και στις αρχές του 20ού, καθώς επίσης και στη διάρκεια του Μοντέρνου Κινήματος. Στη συνέχεια δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην εξέλιξη, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, των μουσείων διεθνώς, και στην έκρηξη του φαινομένου του κτιρίου μουσείου κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Αναλύεται συστηματικά η ένταξη στον αστικό ιστό, η μορφοπλαστική επεξεργασία και η αρχιτεκτονική γλώσσα του κτιρίου, στο πλαίσιο των σύγχρονων αρχιτεκτονικών εξελίξεων, η τυπολογία και λειτουργική οργάνωση, τα κριτήρια οργάνωσης των εκθεμάτων (χρονολογικό, τοπογραφικό, θεματικό), οι λειτουργικοί χώροι (μόνιμες και περιοδικές εκθέσεις, βοηθητικοί χώροι, bookshop, εργαστήριο αποκατάστασης έργων, βιβλιοθήκη, αίθουσες διαλέξεων και οπτικοακουστικών μέσων κ.λπ.)· οργανωτική διάρθρωση και τρόποι επίσκεψης (ελεγχόμενες εισοδοί και έξοδοι, πορείες, ειδικές διαδρομές κ.λπ.)· εκθεσιακή οργάνωση· φυσικός και τεχνητός φωτισμός· δυνατότητες επέκτασης του κτιριακού</p>

	<p>οργανισμού.</p> <p>Οι προϋποθέσεις του νεότερου δημόσιου μουσείου: Ιδιωτικές συλλογές και μουσεΐα τέχνης και αρχαιότητας (B. Buontalenti, Galleria degli Uffizi στη Φλωρεντία, περ. 1574· Galleria degli Antichi στη Sabbioneta, 1583-1590· R. και J. Adam, Newby Hall, Yorkshire, 1767-1780 κ.λπ.)· Wunderkammer.</p> <p>Τα πρώτα «δημόσια» ιδρύματα μουσείων: Ashmolean Museum στην Οξφόρδη, ανοιχτό στο κοινό από το 1683· Museo Capitolino στη Ρώμη, ίδρ. 1734, τοποθετ. στο Palazzo Nuovo στο Καπιτώλιο· Μελέτη του F. Algarotti για το Regio Museo στη Δρέσδη, 1742· A. Pompei, Μουσείο αρχαιοτήτων του Κόντη Scipione Maffei στη Βερόνα, ίδρ. 1744· C. Marchionni, Μουσείο στη Villa Albani της Ρώμης, 1746-1760 (πρώτο κτίριο σχεδιασμένο και υλοποιημένο για να φιλοξενήσει ένα μουσείο)· British Museum στο Λονδίνο (ίδρ. 1753 και ανοιχτό στο κοινό το 1759 αλλά τοποθετημένο σε προϋπάρχον κτίριο)· F. Battaglia, Museo Biscardi στην Κατάνια, 1758· Πρώτο κτίριο του Ermitage στην Αγία Πετρούπολη (1762-1767)· S.L. Du Ry, Museum Fredericianum στο Κάσελ, 1769-1777 (κτίριο ανεξάρτητο, αρχικά προορισμένο για μουσείο)· Υποδοχή του κοινού στο Uffizi, 1769· M. Simonetti, G. Camporesi, Museo Pio Clementino στο Βατικανό, 1773-1792· R. Stern, Museo Chiaramonti (Νέα Πτέρυγα) στο Βατικανό, 1806-1823· Υποδοχή του κοινού στο παρισινό Λούβρο, 1793· Μουσείο των Γαλλικών Μνημείων στο Παρίσι, μουσειολογική οργάνωση A. Lenoir, 1793, στο μοναστήρι των Petis Augustins· Kaiser Friedrich Museum στο Βερολίνο, 1797.</p> <p>Η αρχιτεκτονική κουλτούρα του Διαφωτισμού και το μουσείο: Ο διαγωνισμός του Prix de Rome του 1778-1779 (μελέτες των G. De Gisors, J.F. Delanoy, J.N.L. Durand)· E.L. Boullée, Μελέτη Ιδανικού Μουσείου, 1783· J.N.L. Durand, Μορφή Μουσείου, 1802-1809.</p> <p>Το μουσείο του 19ου αιώνα μεταξύ νέων τυπολογικών μορφών και τεχνολογικού πειραματισμού: L. Von Klenze στο Μόναχο: Γλυπτοθήκη, 1816-1830, και Alte Pinakothek, 1826-1836· A. von Voit, Neue Pinakothek, 1846-1852 (βομβαρδ. στο Β' Π.Π.). Η Museuminsel στο Βερολίνο: K.F. Schinkel, Altes Museum, 1823-1830· A. Stüler, Neues Museum, 1840-1855· A. Stüler, J.M. Strack, Nationalgalerie, 1866-1876·</p>
--	---

E.E. von Ihne, Bodesmuseum, 1897-1904· A. Messel, L. Hoffmann, Pergamon Museum, 1906-1930· J. Soane στο Λονδίνο: Μελέτη μουσείου για τη Society of Dilettanti, 1788, Dulwich Picture Gallery, 1811-1814, Sir John Soane Museum, 1812-1837· R. Smirke, British Museum, Λονδίνο, 1823-1847· W. Wilkins, National Gallery, Λονδίνο, 1832-1838· G. Basevi, Fitzwilliam Museum, Κέιμπριτζ, 1834· W.H. Playfair, National Gallery of Scotland, Εδιμβούργο, 1850-1854. Εξετάζονται επίσης άλλα νεοκλασικά, νεοαιγυπτιακά, νεοβυζαντινά, νεομεσαιωνικά, υστερονεοκλασικά και εκλεκτικιστικά μουσεία του 19ου αιώνα στην Ευρώπη, καθώς και νεοαναγεννησιακά και νεομπάροκ μουσεία του G. Sempere στη Δρέσδη και τη Βιέννη.

Τυπολογική και στιλιστική ανανέωση των μουσείων μεταξύ τέλους 19ου αιώνα και αρχών του 20ού-Τα μουσεία του μεσοπολέμου (ενδεικτικά): Ö. Lechner, Μουσείο Εφαρμοσμένων Τεχνών, Βουδαπέστη, 1893-1896· H.P. Berlage, Gemeentemuseum, Χάγη, 1927-1935· H. van de Velde, Μουσείο Kröller-Müller στο Ότερλο, 1937-1954· Π. Καραντινός, Αρχαιολογικό Μουσείο, Ηράκλειο, 1933-1958· P.L. Goodwin, E. Stone, MoMA, Νέα Υόρκη, 1939.

Τα μουσεία των δασκάλων του Μοντέρνου Κινήματος: Le Corbusier, Μουσείο Δυτικής Τέχνης, Τόκιο, 1959· F.L. Wright, Salomon Guggenheim Museum, Νέα Υόρκη, 1959· L. Mies van der Rohe, Neue Nationalgalerie, Βερολίνο, 1962-1968· W. Gropius & TAC, Bauhausarchiv, Βερολίνο, 1964, 1976-1978· A. Aalto, Aalborg Museum, Δανία, 1958-1973· G.T. Rietveld, Van Gogh Museum, Άμστερνταμ, 1963-1974· M. Breuer, Whitney Museum of American Art, Νέα Υόρκη, 1966· BBPR, Μουσείο στο Castello Sforzesco, Μιλάνο, 1954-1956· C. Scarpa, Μουσείο στο Castelvecchio, Βερόνα, 1958-1964· F. Albinì, Μουσείο του Θησαυρού στον καθεδρικό του Αγ. Λαυρεντίου, Γένοβα, 1956.

Επιλογή σύγχρονων μουσείων (ενδεικτικά): L. Kahn, Yale University Art Gallery, New Haven, Connecticut, 1951-1953· L. Kahn, Kimbell Art Museum, Fort Worth, Texas, 1969-1972· L. Kahn, Yale Centre for British Art, New Haven, Connecticut, 1969-1977· I.M. Pei, Ανατολική πτέρυγα της National Gallery, Ουάσινγκτον, 1968-1978· J. Stirling, Neue Staatsgalerie, Στουτγάρδη, 1977-1984· H. Hollein, Δημοτικό Μουσείο στο Abteiberg, Mönchengladbach, 1982· R. Piano, De Menil Collection Museum, Houston,

	<p>Texas, 1987· O.M. Ungers, Μουσείο Αρχιτεκτονικής, Φρανκφούρτη, 1979-1984· R. Meier, Μουσείο Εφαρμοσμένων Τεχνών, Φρανκφούρτη, 1979-1985· G. Behnisch, Εθνικό Μουσείο των Γερμανικών Ταχυδρομείων, Φρανκφούρτη, 1982-1990· R. Moneo, Μουσείο Ρωμαϊκής Τέχνης, Merida, Ισπανία, 1984· F. Gehry, Vitra Design Museum, Weil am Rhein, Γερμανία, 1989· P. Chemetov, Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, Παρίσι, 1994· Ortner & Ortner, Νέο Συγκρότημα Μουσείων, Messeplatz, Βιέννη, 1992-2001 (J.B. και J.E. Fischer von Erlach, 1690-1723).</p> <p>Ελληνικά μουσεία: Τα μουσεία στο 19ο αιώνα· τα μουσεία του Π. Καραντινού, τα μουσεία του Ά. Κωνσταντινίδη, το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού του Κ. Κρόκου, το Μουσείο Μπενάκη, το Νέο Μουσείο Ακρόπολης, το Νέο Αρχαιολογικό Μουσείο Πατρών.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>K. Hudson, <i>Museums for the 1980s. A Survey of World Trends</i>, UNESCO/Macmillan Press, Παρίσι-Λονδίνο 1977.</p> <p>K. Frampton, <i>Μοντέρνα αρχιτεκτονική. Ιστορία και κριτική</i>, Αθήνα 1987-2002.</p> <p>J.M. Montaner, <i>Museos para el Nuevo Siglo/Museums for the New Century</i>, Βαρκελώνη 1995.</p> <p>W. Curtis, <i>Modern Architecture since 1900</i>, Λονδίνο 1996.</p> <p>F.A. Cerver, <i>The architecture of museums</i>, Νέα Υόρκη 1997.</p> <p>J. Henderson, <i>Museum Architecture</i>, Rockport Publishers, Gloucester, Mass., 1998.</p> <p>L. Basso Peressut, <i>Musei. Architetture/Museums.Architecture, 1990-2000</i>, Μιλάνο 1999.</p> <p>V. Magnago Lampugnani, A. Sachs (επιμ.), <i>Museums for a New Millenium</i>, Μόναχο 1999.</p> <p>S.A. Sternau, <i>Museums. Masterpieces of architecture</i>, Νέα Υόρκη 1999.</p> <p>K. Schubert, <i>The Curator's Egg</i>, One-Off Press, Λονδίνο 2000.</p> <p>A. Γιακουμακάτος, <i>Η αρχιτεκτονική και η κριτική</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2001-2002.</p> <p>«Musei/Museums», στο <i>Next. 8. Mostra Internazionale di Architettura</i>, Κατάλογος της έκθεσης, Μπιενάλε Βενετίας 2002, σ. 68-133 (με μελέτες νέων μουσείων των Siza, Anamorphosis, Tschumi, Chipperfield, Libeskind, Marshall, Nouvel, Miller, Sejima, LCM Lab., Maltzan, Nunkenbeck, Zumthor, Cook, Holl, Ando, van Berkel, Taniguchi).</p>

	<p>A. Γιακουμακάτος, <i>Στοιχεία για τη νεότερη ελληνική αρχιτεκτονική. Πάτροκλος Καραντινός</i>, ΜΙΕΤ, 2003.</p> <p>A. Γιακουμακάτος, <i>Ιστορία της ελληνικής αρχιτεκτονικής. 20ός αιώνας</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2003-2003.</p> <p>D. Watkin, <i>Ιστορία της Δυτικής Αρχιτεκτονικής</i>, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2005.</p> <p>R. Barreneche, <i>New Museums</i>, Phaidon, Λονδίνο 2005.</p> <p>S. Greub, T. Greub, <i>Museums in the 21st Century. Concepts Projects Buildings</i>, Prestel, Μόναχο 2006.</p> <p>E. Hooper-Greenhill, <i>Το μουσείο και οι πρόδρομοί του</i>, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2006.</p> <p>J. Clair, <i>Malaise dans les musées</i>, Flammarion, Παρίσι 2007.</p> <p>A. Γιακουμακάτος (επιμ.), «Νέο Μουσείο Ακρόπολης. Μια κριτική αποτίμηση», <i>Αρχιτεκτονικά Θέματα</i>, 44/2010, σ. 115-139.</p> <p>B. Τσακαλίδου (επιμ.), «Σύγχρονα Μουσεία. Ζητήματα συνέχειας και αντίστιξης», <i>Αρχιτεκτονικά Θέματα</i>, 46/2012.</p> <p>K. Τζώρτζη, <i>Ο χώρος στο μουσείο: Η αρχιτεκτονική συναντά τη μουσειολογία</i>, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 2013.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Παράδοση πρόσωπο με πρόσωπο, εβδομαδιαίες γραπτές ασκήσεις των φοιτητών επί της ύλης, οπτικοακουστικά μέσα διδασκαλίας, εκπαιδευτικές επισκέψεις και εκδρομές.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Αξιολόγηση γραπτών ασκήσεων στη διάρκεια του εξαμήνου· αξιολόγηση παρεμβάσεων/κριτικών παρατηρήσεων των φοιτητών στη διάρκεια του εξαμήνου· αξιολόγηση γραπτών και προφορικών επιδόσεων στην τελική ερευνητική εργασία.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	RUBENS: ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	M B ΙΣΘΕΤΑ 102
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ,	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Β' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΥΣΙΚΑ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Γραφείο:</u>	
<u>Ώρες γραφείου:</u>	
<u>Τηλέφωνο:</u>	
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nancylitsardo@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Στόχος του μαθήματος είναι να εξοικειώσει τους φοιτητές με τη σύνδεση του έργου του Rubens με τα σημαντικά ιδεολογικά ζητήματα, τις πολιτικές και κοινωνικές συνθήκες, καθώς και τις καλλιτεχνικές τάσεις και θεωρίες της περιόδου. Περαιτέρω, να εξοικειώσει τους φοιτητές με τους τρόπους με τους οποίους η εικόνα εξυπηρετεί την ανάγκη

	<p>προσδιορισμού ή κατασκευής κοινωνικών ταυτοτήτων, προώθησης ιδεολογιών ή και προπαγάνδας. Επιπλέον, επιδιώκεται να καταδειχθεί πώς οι διαφορετικές προσεγγίσεις στην εικαστική παραγωγή του Rubens, όπως προκύπτουν από την πρωτογενή και δευτερογενή βιβλιογραφία, αναδεικνύουν τους διαφορετικούς τρόπους πρόσληψης του έργου του.</p>
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>Είναι επιθυμητή (όχι αναγκαία) μια στοιχειώδης εξοικείωση των φοιτητών με την ολλανδική και φλαμανδική ζωγραφική του 17^{ου} αιώνα.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Στο μάθημα αυτό παρουσιάζονται βασικά ζητήματα που προκύπτουν από το έργο του Rubens, εξαιρετικά καθοριστικού για την κατανόηση της ευρύτερης ευρωπαϊκής ζωγραφικής του δέκατου έβδομου αιώνα. Η παρουσίαση οργανώνεται γύρω από τρεις κεντρικούς θεματικούς άξονες:</p> <p>α. Τη θρησκευτική ζωγραφική, όπου θα συζητηθούν σημαντικές αναθέσεις και τα εικονογραφικά ζητήματα που ανακύπτουν στο πλαίσιο της Καθολικής Αντιμεταρρύθμισης και των θεολογικών επιταγών της, όπως η περίπτωση της ορατοριανής Santa Maria della Vallicella, στη Ρώμη, το Τρίπτυχο της <i>Ανύψωσης του Σταυρού</i> για την αγ. Walburga στην Αμβέρσα, οι ταπισερί με θέμα το θρίαμβο της θείας Ευχαριστίας για το μοναστήρι Descalzas Reales στη Μαδρίτη, η διακόσμηση της</p>

	<p>οροφής για την εκκλησία των Ιησουιτών στην Αμβέρσα.</p> <p>β. Την ιστορική ζωγραφική, στο ευρύτερο πλαίσιο του πολέμου με την Ισπανία, με βασική ανάθεση τον κύκλο για τη Μαρία των Μεδίκων για το Palais du Luxembourg στο Παρίσι, όπως επίσης και τη διακόσμηση της οροφής για το Whitehall Banqueting House στο Λονδίνο, με θέμα τη δοξολογία του Ιακώβου Α. Στην ενότητα αυτή θα τεθεί το ζήτημα του ζωγράφου-διπλωμάτη για τις μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις της περιόδου, ο οποίος ιστοριογραφεί, εικονογραφώντας μια συνεπή πολιτική ατζέντα.</p> <p>γ. Σκηνές από την καθημερινότητα (τοπιογραφίες και βουκολικές σκηνές, σκηνές φλαμανδικών πανηγυριών -kermises-, σκηνές από τη ζωή της αριστοκρατίας της εποχής, όπως το περίφημο <i>Conversatie à la Mode</i>, οικογενειακά πορτρέτα). Τα έργα αυτά θα συζητηθούν σε σχέση με ορισμένες πολιτισμικές πρακτικές και λογοτεχνικές παραδόσεις (εγχειρίδια καλών τρόπων, επιστολογραφία, βουκολική ποίηση κ.λπ.), τη θεωρία της τέχνης και της λογοτεχνίας της περιόδου. Ταυτόχρονα, σε αυτήν την ενότητα θα τεθεί το ζήτημα της προσωπικής συλλογής έργων του Rubens, όπου βρίσκουμε πολλές από τις σκηνές αυτές, καθώς επίσης το ερώτημα της σχέσης ανάμεσα στη ζωγραφική αποτύπωση του δημόσιου βίου και της ιδιωτικής εμπειρίας ιδωμένης μέσα από μια ορισμένη κοινωνική οπτική.</p>
--	---

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Ενδεικτική βιβλιογραφία:

Kristin Lohse Belkin. *Rubens*. London: Phaidon Press, 1998

Peter C. Sutton et al. *The Age of Rubens*. Boston, Ghent: Museum of Fine Arts, Ludion Press, 1993

Hans Vlieghe. *Flemish Art and Architecture. 1585-1700*. New Haven and London: Yale University Press, 1998

Zirca Zaremba Filipczak. *Picturing Art in Antwerp 1550-1700*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1987

Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου. *Η Ζωγραφική Παραγωγή των Κάτω Χωρών κατά τον 17ο Αιώνα*. Αθήνα, Εκδόσεις Ι. Σιδέρης, 2015

Jonathan Israel. *The Dutch Republic. Its Rise, Greatness, and Fall. 1477-1806*. Oxford: Clarendon Press, 1998

Henk van Nero. "Alva's Throne-making sense of the revolt of the Netherlands", στο Graham Darby (ed.). *The Origins and Development of the Dutch Revolt*. London, New York: Routledge, 2001, σ. 29-47.

Michael Jaffé. *Rubens and Italy*. Oxford: Phaidon Press, 1977

Michael Jaffé. "Peter Paul Rubens and the Oratorian Fathers." *Proporzioni* 4 (1963), σ. 209-241

Cynthia Lawrence. "The Raising of the Cross: The Origins of Rubens's Earliest Antwerp Altarpieces". *The Art Bulletin*, Vol. 81, No. 2 (June 1999), σ. 267-296

Hans Vlieghe. *Saints*, στο Ludwig Burchard (επιμ.). *Corpus Rubenianum*. London, New York: Phaidon Press, 1972

Nora de Poorter. *The Eucharist Series*, στο Burchard. Brussels: Arcade Press, 1978

Alejandro Vergara, Anne T. Woollett (επιμ.). *The Triumph of the Eucharist*. Los Angeles: The J. Paul Getty Museum; Madrid: Museo Nacional del Prado, 2014

David Freedberg. "The Representation of Martyrdoms During the Early Counter-Reformation in Antwerp". *The Burlington Magazine* CXVIII (March 1976), σ. 128-138

John B. Knipping. *Iconography of the Counter Reformation in the Netherlands. Heaven on Earth*. [Vols. I, II] Nieuwkoop: B. de Graaf, Leiden: A. W. Sijthoff, 1974

J. Richard Judson. *Rubens. The Passion of Christ*, στο Burchard. London: Harvey Miller Publishers, 2000

Rebecca Tucker. "The Patronage of Rembrandt's Passion Series: Art, Politics, and Princely Display at the Court of Orange in the Seventeenth Century". *The Seventeenth Century*. Vol. 27, No. 1, April 2010, σ. 75-116

Anna C. Knaap. "Meditation, Ministry and Visual Rhetoric in Peter Paul Rubens's Program for the Jesuit Church in Antwerp, στο [John W. O' Malley](#), [Gauvin Alexander Bailey](#), [Steven J. Harris](#), [T. Frank Kennedy](#) (επιμ.). *Jesuits II. Cultures, Sciences, and the Arts, 1540-1773*. Toronto: University of Toronto Press, 2006, σ. 157-181

Jeffrey Muller. "Jesuit Uses of Art in the Provinces of the Flanders", στο [John W. O' Malley](#), [Gauvin Alexander Bailey](#), [Steven J. Harris](#), [T. Frank Kennedy](#) (επιμ.). *Jesuits II. Cultures, Sciences, and the Arts, 1540-1773*. Toronto: University of Toronto Press, 2006, σ. 113-156

Hans Belting. *Likeness and Presence. A History of the Image before the Era of Art.* Chicago, London: The University of Chicago Press, 1994

James Marrow. *Passion Iconography in Northern European Art of the Late Middle Ages and Early Renaissance: A Study of the Transformation of Sacred Metaphor into Descriptive Narrative.* Kortrijk: Van Ghemert, 1979

Alexander Vergara. *Rubens and his Spanish Patrons.* Cambridge: Cambridge University Press, 1999

Elizabeth McGrath. *Subjects from History*, στο Burchard. London: Harvey Miller Publishers, 1997

Ronald Forsyth Millen, Robert Erich Wolf. *Heroic Deeds and Mystic Figures. A New Reading of Rubens' Life of Maria de' Medici.* Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1989

Deborah Marrow. *The Art Patronage of Maria de' Medici.* Ann Arbor, Michigan: UMI Research Press, 1982

Juliusz A. Chrościcki. ““The Recovered Modello of P. P. Rubens' “Disembarkation at Marseilles”. The Problem of Control and Censorship in the Cycle “Life of Maria de' Medici””. *Artibus et Historiae*. Vol. 26, No 51 (2005), σ. 221-249

Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου. «Αφηγηματικές Πρακτικές της Φλαμανδικής και Ολλανδικής Ιστορικής Ζωγραφικής του 17^{ου} Αιώνα: Η Περίπτωση του Rubens και του Rembrandt», στο *Ερευνητικά ζητήματα στην ιστορία της τέχνης* (επιμ. Άρης Σαραφιανός, Παναγιώτης Ιωάννου). Αθήνα, Εκδόσεις Ασίνη, 2016, σ. 87-100

Gregory Martin. *Rubens. The Ceiling Decoration of the Banqueting Hall*, Vol. I, στο Burchard. London: Harvey Miller Publishers, 2005

Reinhold Baumstark. *Peter Paul Rubens. The Decius Mus Cycle*. New York: The Metropolitan Museum of Art, 1985

Lisa Rosenthal. *Gender, Politics, and Allegory in the Art of Rubens*. Cambridge: Cambridge University Press, 2005

Hans Vlieghe. *Rubens's Portraits of Identified Sitters Painted in Antwerp* [Translated by P. S. Falla], στο Burchard. London: Harvey Miller Publishers, 1987

Emilie E.S. Gordenker. *Anthony van Dyck (1599-1641) and the Representation of Dress in Seventeenth-Century Portraiture*. Turnhout: Brepols Publishers, 2001

Alison McNeil Kettering. *The Dutch Arcadia: Pastoral Art and its Audience in the Golden Age*. Ottova, Montclair: The Boydell Press, 1983

Renato Poggioli. *The Oaten Flute. Essays on Pastoral Poetry and the Pastoral Ideal*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press, 1975

Alan Chong. "The Market for Landscape Painting in Seventeenth-Century Holland", στο Peter C. Sutton et al. *Masters of 17th-Century Dutch Landscape Painting*. Amsterdam, Boston, Philadelphia: Rijksmuseum, Museum of Fine Arts, Philadelphia Museum of Art, 1987, σ. 104-120

Larry Silver. *Peasant Scenes and Landscapes. The Rise of Pictorial Genres in the Antwerp Art Market*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2006

Wolfgang Adler. *Landscapes and Hunting Scenes* [Translated by P. S. Falla], στο

	<p>Burchard. London, Oxford: Harvey Miller Publishers, Oxford University Press, 1982</p> <p>Christopher Brown. <i>Making and Meaning. Rubens's Landscapes</i>. London: National Gallery Publications, 1996</p> <p>Peter C. Sutton et al. <i>Masters of Seventeenth-Century Dutch Genre Painting</i>. London: Weidenfeld and Nicolson, 1984</p> <p>Mariët Westermann. <i>The Amusements of Jan Steen. Comic Painting in the Seventeenth Century</i>. Zwolle: Waanders Publishers, 1997</p> <p>John Loughman and John Michael Montias. <i>Public and Private Spaces. Works of Art in Seventeenth-Century Dutch Houses</i>. Zwolle: Waanders Publishers, 2000</p> <p>Anke A. van Wagenberg-Ter Hoeven. "The Celebration of Twelfth Night in Netherlandish art". <i>Simiolus</i> Vol. 22, No. 1/2 (1993-1994), σ. 65-96</p> <p>Reinder P. Meijer. <i>Literature of the Low Countries</i>. New York: Twayne Publishers, Inc., 1971</p> <p>Elise Goodman. <i>Rubens. The Garden of Love as Conversatie à la Mode</i>. Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 1992</p> <p>Svetlana Alpers. <i>The Decoration of the Torre de la Parada</i>, στο Burchard. London, New York: Phaidon, 1971</p> <p>Wayne E. Franits. <i>Paragons of Virtue. Women and Domesticity in Seventeenth-Century Dutch Art</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 1995</p> <p>Jeffrey M. Muller. <i>Rubens: The Artist as Collector</i>. Princeton, New Jersey: Princeton</p>
--	--

	<p>University Press, 1989</p> <p>Jeffrey M. Muller. "Rubens's Collection in History", στο Kristin Lohse Belkin, Fiona Healy. <i>A House of Art. Rubens as Collector</i>. Schoten: Bai, 2004, σ. 10-85</p> <p>Jeffrey M. Muller. "Private Collections in the Spanish Netherlands: Ownership and Display of Paintings in Domestic Interiors", στο Sutton, 1993, σ. 195-206</p> <p>Frans Baudoin. <i>Rubens in Context. Selected Studies</i>. Antwerpen: Centrum voor de Vlaamse Kunst van de 16e en de 17e eeuw, 2005</p> <p>Alfons K. L. Thijs. <i>De Bibliotheek van Pieter Pauwel Rubens: een reconstructie</i>. Antwerpen: De Gulden Passe, Museum Plantin-Moretus, 2001</p> <p>Stephanie S. Dickey, Herman Roodenburg (επιμ.). <i>Passions in the Arts of the Early Modern Netherlands. Netherlands Yearbook for History of Art 2010</i>, Volume 60. Zwolle: Waanders Publishers, 2010</p> <p>Peter C. Sutton, Lisa Vergara, Ann Jensen Adams. <i>Love Letters: Dutch Genre Paintings in the Age of Vermeer</i>. London: Frances Lincoln Limited, 2003</p> <p>Margaret Klinge. "David Teniers and the Theatre of Painting", στο Ernst Vegelin van Claerbergen (επιμ.). <i>David Teniers and the Theatre of Painting</i>. London: Courtauld Institute of Art Gallery, Paul Holberton Publishing, 2006, σ. 11-39</p> <p>Helen Hills (επιμ.). <i>Rethinking the Baroque</i>. Surrey: Ashgate Publishing, 2011</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p>	<p>Το μάθημα βασίζεται στη συζήτηση κειμένων και έργων και είναι οργανωμένο στη βάση εβδομαδιαίων ενοτήτων στις οποίες εξετάζονται συγκεκριμένες θεματικές, π.χ. <i>Ιστορική</i></p>

<p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>ζωγραφική και πολιτική. Το έργο του Rubens για τους απόλυτους μονάρχες της περιόδου: <i>Whitehall Banqueting House</i>, Η ζωγραφική της καθημερινότητας: Η εικόνα της αριστοκρατικής τάξης κ.λπ.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Οι φοιτητές αξιολογούνται στη βάση της εβδομαδιαίας συζήτησης της σχετικής βιβλιογραφίας και των έργων, των προφορικών παρουσιάσεων και των τελικών γραπτών εργασιών τους.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΕΣ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΙΣ»
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Μ Β ΙΣΘΕΤΑ 105
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ,	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Β' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	15
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Γραφείο:</u>	ΠΑΤΑΡΙ DE CHIRICO
<u>Ωρες γραφείου:</u>	
<u>Τηλέφωνο:</u>	
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kellylinardou@outlook.com ; klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Ο φοιτητής/τρια μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού σεμιναριακού μαθήματος θα είναι σε θέση να:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κατανοεί ειδικά ερευνητικά και μεθοδολογικά ζητήματα που αφορούν στην ιστορία της τέχνης. • Να παραγάγει πρωτότυπα επιστημονικά συμπεράσματα, που να αφορούν στις πρόσφατες εξελίξεις της έρευνας στο πεδίο της ιστορίας της τέχνης, έχοντας εμπλουτίσει τα μεθοδολογικά και εννοιολογικά του εργαλεία. • Να διαχειρίζεται κριτικά τις πρωτογενείς πηγές και τη δευτερογενή βιβλιογραφία της

	<p>ιστορίας της τέχνης, ώστε να μπορεί να πραγματοποιεί τους απαραίτητους συσχετισμούς με άλλα συγγενή γνωστικά πεδία.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να αντιμετωπίζει αποτελεσματικά νέα ερευνητικά ζητήματα συμβάλλοντας στην ανάπτυξη νέας γνώσης στο ειδικό ερευνητικό του πεδίο αλλά και σε συσχέτιση με άλλα επιστημονικά πεδία. • Να ανταποκρίνεται με αυξημένα εφόδια στις απαιτήσεις των μελλοντικών επαγγελματικών επιλογών σε τομείς της εκπαίδευσης και του πολιτισμού στην Ελλάδα και το εξωτερικό.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>--</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Στο κλασικό έργο του Erwin Panofsky “Renaissance and Renaissances in Western Art” δύο είναι τα θεμελιώδη ερωτήματα που τίθενται από το συγγραφέα: 1. Αν υπήρξε όντως Αναγέννηση με Α κεφαλαίο, δηλαδή ένα πολιτισμικό φαινόμενο που ξεκίνησε στην Ιταλία του 14ου αιώνα και σταδιακά συμπεριέλαβε ένα ευρύ φάσμα της πολιτισμικής παραγωγής για να αφήσει την σφραγίδα του σε όλη την Ευρώπη, και 2. Εφόσον η Αναγέννηση με Α κεφαλαίο μπορεί τελικά να στοιχειοθετηθεί, τι είναι αυτό που τη διαφοροποιεί και τη διακρίνει από ανάλογα κινήματα με εν μέρει «αναγεννησιακές» προδιαγραφές που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα; Ποιες είναι οι διαφοροποιήσεις ως προς τη δομή, την ποιότητα αλλά και την κλίμακα όλων αυτών των ελασσόνων «αναγεννήσεων», κατ’ αρχάς μεταξύ τους και εν συνεχεία με το αναχρονιστικό τους πρότυπο. Μπορούν να χαρακτηρισθούν απλά ως «μεσαιωνικά φαινόμενα»;</p> <p>Η ίδια η μεσαιωνική τέχνη μάς οδηγεί σήμερα να αναθεωρήσουμε και να σταθούμε κριτικά απέναντι σε τέτοιου τύπου αναχρονιστικές «αναγεννήσεις» που επί της ουσίας επιβλήθηκαν στο «μεσαιωνικό υποκείμενο» και τον πολιτισμό του από τους ιστορικούς</p>

	<p>της μεσαιωνικής τέχνης κατά το πρώτο ήμισυ του 20ού αιώνα. Στόχος του μεταπτυχιακού μαθήματος είναι να φωτίσει ιστοριογραφικά το νεωτερικό διανοητικό περιβάλλον που τις επινόησε και εν συνεχεία να διερευνήσει τέσσερις επιμέρους «αναγεννήσεις» (Καρολίγγεια αναγέννηση, Μακεδονική αναγέννηση, αναγέννηση του 12ου αιώνα και Παλαιολόγεια αναγέννηση) στα ιστορικά, κοινωνικά και πνευματικά συμφραζόμενα τόσο της καθεμίας ξεχωριστά όσο και μεταξύ τους.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Erwin Panfsky, <i>Renaissance and Renaissances in Western Art</i>, New York, 1969. • Warren Treadgold, (ed.), <i>Renaissances before the Renaissance. Cultural revivals of Late Antiquity and the Middle Ages</i>, Stanford, 1984. • Charles Homer Haskins, <i>The Renaissance of the Twelfth Century</i>, Cambridge, Mass., 1927. • Robert Louis Benson and Giles Constable, eds., <i>Renaissance and Renewal in the Twelfth Century</i>, Cambridge, Mass., 1982. • Kurt Weitzmann, <i>Greek Mythology in Byzantine Art</i>, Princeton, 1951. • Kurt Weitzmann, <i>Geistige Grundlagen und Wesen der Makedonischen Renaissance</i>, Cologne and Opladen, 1963. • Charles Diehl, “La dernière renaissance de l’ art byzantin” in <i>Choses and gens de Byzance</i>, Paris, 1926, 143-170. • Steven Runciman, <i>The Last Byzantine Renaissance</i>, Cambridge, 1970. • John Lowden, <i>The Octateuchs: A Study in Byzantine Manuscript Illumination</i>, University Park, 1992.

	<ul style="list-style-type: none"> • Margaret Mullett and Roger Scott, eds, <i>Byzantium and the classical tradition</i>, Birmingham, 1981. • Paul Lemerle, <i>Byzantine humanism: the first phase. Notes and remarks on education and culture in Byzantium from its origins to the 10th century</i>, trans. H. Lindsay and A. Moffatt, Canberra, 1986. • Ihor Ševčenko, <i>Society and Intellectual Life in Late Byzantium</i>, London, 1981. • John Hanson, “The Rise and Fall of the Macedonian Renaissance”, in Liz James, ed., <i>A Companion to Byzantium</i>, Wiley-Blackwell, Oxford, 2010, 338-350.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Ως προς τη δομή των μαθημάτων, κατά κανόνα, προηγείται εισαγωγική εισήγηση της διδάσκουσας, προκειμένου να γίνουν σαφείς τόσο οι θεματικοί άξονες του σεμιναρίου όσο και ζητήματα που αφορούν στη θεματική και τη συγγραφή των σεμιναριακών εργασιών. Αποτελεί προϋπόθεση οι φοιτητές να έρχονται προετοιμασμένοι σε κάθε συνάντηση, έχοντας προηγουμένως μελετήσει τη βιβλιογραφία που θα έχει υποδείξει η διδάσκουσα.</p> <p>4 μνημεία/περίοδοι, 3 διδακτικές εβδομάδες για το καθένα.</p> <p>Σε κάθε μία από τις 4 ενότητες, αρχικά θα προηγείται η συζήτηση της προτεινόμενης από τη διδάσκουσα βιβλιογραφίας, θα ακολουθεί η συζήτηση της βιβλιογραφίας που θα προτείνει ο κάθε φοιτητής ξεχωριστά, και κάθε ενότητα θα κλείνει με την παρουσίαση της σύντομης εργασίας στα πλαίσια της ειδικής θεματικής από κάθε φοιτητή ξεχωριστά.</p>

<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>4 σύντομες προφορικές παρουσιάσεις (Εβδομάδες 3, 6, 9, 12), 4 σύντομες γραπτές εργασίες (1.500 λέξεις) που θα παραδίδονται ανά δύο εβδομάδες, 1 τελικός φάκελος με το σύνολο των εργασιών και μια εισαγωγική ανάλυση που θα πλαισιώνει θεωρητικά τις εργασίες. * Αν ο φοιτητής/τρια επιθυμεί αντ' αυτού να γράψει μια ενιαία τελική εργασία των 7.000 λέξεων, τα προαπαιτούμενα της αξιολόγησης μπορούν να προσαρμοστούν κατά περίπτωση.</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Μ Β ΦΙΤΑΕ ΑΕ 202
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ,	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Β' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	15
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Γραφείο:</u>	
<u>Ωρες γραφείου:</u>	
<u>Τηλέφωνο:</u>	
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	adialla@asfa.gr

<p>ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:</p> <p>[Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Το κεντρικό θέμα: Ποιοι είναι οι τρόποι εξιστόρησης του παρελθόντος στη δυτική κουλτούρα. Στο πρώτο μέρος θα εξεταστούν τα μεγάλα ρεύματα στην ιστορική σκέψη: Ιστορισμός, κοινωνική ιστορία, από την κουλτούρα στη πολιτισμική ιστορία, μικροϊστορία, κοινωνική ανθρωπολογία, μνημονικές σπουδές, προφορική ιστορία, φεμινισμός και έμφυλη ιστορία, γλωσσική στροφή, μεταμοντερνισμός κ.ά.</p> <p>Στο δεύτερο μέρος: με αφορμή την κριτική του ευρωκεντρισμού θα εξεταστούν πρόσφατες ιστοριογραφικές συμβολές στο πεδίο της μετα-αποικιακής και αυτοκρατορικής ιστορίας, της πλανητικής (global σε διάκριση προς την ιστορία του κόσμου – world history), της διεθνικής, της διασταυρούμενης και της συγκριτικής ιστορίας που επιδιώκουν την υπέρβαση της έννοιας του έθνους ως οργανωτικής αναλυτικής κατηγορίας των ιστορικών αφηγημάτων.</p> <p>Με την ολοκλήρωση της ύλης οι φοιτήτριες/ές θα έχουν μελετήσει βασικές θεωρίες και μεθοδολογίες που χρησιμοποιεί η επιστήμη της ιστορίας σήμερα, απαραίτητες για τις διεπιστημονικές προσεγγίσεις στην ιστορία και τη θεωρία της τέχνης.</p> <p>Ικανότητες γενικές: αυτόνομη εργασία, ομαδική εργασία.</p>
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ:</p> <p>(Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>--</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Ιστορισμός, κοινωνική ιστορία, από την κουλτούρα στην πολιτισμική ιστορία, μικροϊστορία, κοινωνική ανθρωπολογία, μνημονικές σπουδές, προφορική ιστορία, φεμινισμός και έμφυλη ιστορία, γλωσσική στροφή, μεταμοντερνισμός, μετα-αποικιακή κριτική, αυτοκρατορική στροφή</p>

	στη μελέτη της ιστορίας, πλανητική ιστορία, διεθνική και συγκριτική ιστορία.
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • “AHR Conversation: On Transnational History”, <i>American Historical Review</i>, 111, 5 (2006), pp. 1441-1464. • “AHR Forum, “Historiographic Turns in Critical Perspectives”, <i>American Historical Review</i>, 117, 3 (2012). • Chakrabarty, Dipesh, <i>Provincializing Europe. Postcolonial Thought and Historical Difference</i>, Princeton, Oxford: Princeton University Press, 2008. • Iggers, G. & Wang Q., <i>A Global History of Modern Historiography</i>, Harlow: Longman 2008. • Munslow, A., <i>The Routledge Companion to Historical Studies</i>, London, New York: Routledge, 2000. • Rüsen, J. (ed), <i>Western Historical Thinking. An Intercultural Debate</i>, New York, Oxford: Berghahn Books, 2002. • Ankersmit, F. R., <i>Historical Representation</i>, Stanford: Stanford University Press, 2001. • Beverlay, S., <i>History: What and Why?</i>, London: Routledge, 1996 • de Groot, J., <i>Consuming History, Historians and Heritage in Contemporary Popular Culture</i>, London and New York: Berghahn Books, 2008. • Kansteiner, W., “Finding Meaning in History: A Methodological Critique of Collective Memory Studies”, <i>History and Theory</i>, vol. 41, n. 2, May 2002, pp. 179-197. • Koselleck, R., <i>The Practice of Conceptual History</i>, Stanford: Stanford University Press, 2002. • Morris-Suzuki, T., <i>The Past within Us. History, Memory and Media</i>, London: Verso, 2005. • White, H., “Introduction: Historical Fiction, Fictional History, and Historical Reality”, <i>Rethinking History</i>, 9, 2/3 (2005), pp. 147-157. • Λιάκος Α., <i>Πώς το παρελθόν γίνεται ιστορία</i>, Αθήνα: Πόλις, 2007.
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Στην τάξη, σεμινάριο, με παρουσιάσεις της διδάσκουσας και των φοιτητών, με χρήση νέων τεχνολογιών.</p>

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Εργασία και συμμετοχή στο μάθημα.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟ ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Μ Γ ΦΙΤΑΕ ΦΙ 251
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	15
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΟΥΛΟΣ
<u>Ώρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ ΜΕΘΙΣΤΕ (ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΣΚΤ)
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο 1 έναντι αμφιθεάτρου Ντε Κίρικο
<u>Ώρες γραφείου:</u>	
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801283
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	p-poulos@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές αποκτούν τη δυνατότητα να κατανοούν τα φιλοσοφικά και αισθητικά διακυβεύματα που αποτελούν ενίοτε το υπόβαθρο των ερμηνειών που προτείνουν οι ιστορικοί και θεωρητικοί της τέχνης, όπως και να διαχειρίζονται κριτικά τις πρωτογενείς πηγές και τη δευτερογενή βιβλιογραφία της Φιλοσοφίας και της Αισθητικής του εικοστού αιώνα.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ:	- -

(Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Εισαγωγή στα βασικά ρεύματα της Αισθητικής και της Θεωρίας της Τέχνης του εικοστού αιώνα: Σχολή της Βιέννης, Σχολή του Αμβούργου, Φαινομενολογία, Υπαρξισμός, Δομισμός, Αναλυτική Αισθητική, Σχολή της Φρανφούρτης, Γαλλόφωνη Αισθητική και Θεωρία της τέχνης (1960-1995), Ανθρωπολογία της εικόνας.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p>Παναγιώτης Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης τον εικοστό αιώνα</i>, Αθήνα, 2006 (ανθολογία κειμένων).</p> <p>Μαρσέλ Προυστ, «Ένας έρωτας του Σουάν», στο <i>Από τη μεριά του Σουάν. Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο</i> (1913), τόμ. Ι, Αθήνα, 1998.</p> <p>Του ιδίου, <i>Ο ανακτημένος Χρόνος. Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο</i>, τόμ. VII (1927), Αθήνα, 2018.</p> <p>Πωλ Βαλερύ, <i>Επιλογές από τα Τετράδια</i>, Αθήνα, 2007.</p> <p>Βάλτερ Μπένγιαμιν, <i>Ο συγγραφέας ως παραγωγός</i>, Αθήνα, 2017.</p> <p>Μωρίς Μερλώ-Ποντύ, <i>Η αμφιβολία του Σεζάν. Το Μάτι και το Πνεύμα</i>, Αθήνα, 1991.</p> <p>Λούντβιχ Βιγκενστάιν, <i>Φιλοσοφικές έρευνες</i>, Αθήνα, 1977.</p> <p>Νέλσον Γκούντμαν, <i>Οι γλώσσες της τέχνης</i>, Αθήνα, 2007.</p> <p>Ρίτσαρντ Βόλχαϊμ, <i>Η Τέχνη και τα αντικείμενά της</i>, Αθήνα, 2009.</p> <p>Αντόρνο, <i>Αισθητική θεωρία</i>, Αθήνα, 2002.</p> <p>Πιέρ Μπουρντιέ, <i>Οι κανόνες της τέχνης</i>, Αθήνα, 2011.</p>

	Άρθουρ Ντάντο, <i>Τι είναι αυτό που το λέμε τέχνη</i> , Αθήνα, 2014.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παραδοσιακοί και ψηφιακοί τρόποι παράδοσης. Σειρά παραδόσεων και παρουσιάσεων με έμφαση στη συγκρότηση του επιχειρήματος, την επιλογή των εικόνων-παραδειγμάτων και τη διεξαγωγή παραγωγικών συζητήσεων.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Συμμετοχή στο σεμινάριο, παρουσίαση εργασίας, εκπόνηση εργασίας, σχέση με διδάσκοντα και συμφοιτητές.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΠΜΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκά έτη 2018-2019 & 2019-2020

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΓΛΥΠΤΙΚΗ: ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΗ ΣΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Μ Γ ΕΠΙΛ 303 - ΙΣΘΕΤΑ
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ	ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	15
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	Νίκος Δασκαλοθανάσης
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	ΤΡΕΙΣ (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Γραφείο:</u>	
<u>Ωρες γραφείου:</u>	
<u>Τηλέφωνο:</u>	
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ndaskalo@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Η κατανόηση των εξελίξεων στο χώρο της γλυπτικής την επίμαχη περίοδο, η ανάλυση των γλυπτών με βάση τον επιλεγμένο θεματικό άξονα, η διαχείριση της πρωτογενούς και δευτερογενούς βιβλιογραφίας, η παραγωγή επιστημονικών συμπερασμάτων μέσω σεμιναριακής εργασίας, η δυνατότητα παρουσιάσής τους σε μια ομάδα συζητητών προς ανταλλαγή απόψεων.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	--

<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Θα εξεταστούν οι τάσεις και τα ρεύματα της γλυπτικής από τις παραδοσιακές παραστατικές της μορφές έως και τις μεταμινιμαλιστικές της εκδοχές. Κεντρικό άξονα της προσέγγισης θα αποτελέσει η μετατόπιση από την οπτική στη σωματική εμπειρία του γλυπτού.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Adolf von Hildebrand, <i>Das Problem der Form in der bildenden Kunst</i>, Στρασβούργο, Heitz, 1893, αγγλ. μτφρ. Max Meyer et al., <i>The problem of form in painting and sculpture</i>, Νέα Υόρκη, Stechert, 1907, γαλ. μτφρ. Èliane Beaufile, εισ. Jacques Poulain, <i>Le problème de la forme dans les arts plastiques</i>, Παρίσι, L' Harmattan (Esthétiques), 2002.</p> <p>Μωρίς Μερλώ-Ποντύ, <i>Η φαινομενολογία της αντίληψης</i>, μτφρ: Κική Καψαμπέλη, Αθήνα, εκδόσεις Νήσος (Γνώμονες 9), 2016 (Maurice Merleau-Ponty, <i>La Phénoménologie de la Perception</i>, 1945).</p> <p>Rosalind Kraus, <i>Passages in Modern Sculpture</i>, Cambridge (MA), The MIT Press, 1977.</p> <p>Alex Potts, <i>The Sculptural Imagination: Figurative, Modernist, Minimalist</i>, New Haven, Yale University Press, 2000.</p> <p>Νίκος Δασκαλοθανάσης (επιμ.), <i>Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη: μια κριτική ανθολογία</i>, μτφρ. Ελεάννα Πανάγου, Αθήνα, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, 2006.</p>
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>Εισαγωγικά μαθήματα από τον διδάσκοντα με προβολή εικόνων και ανάγνωση κειμένων, επιλογή θεμάτων σεμιναριακών εργασιών, συζήτηση επί των παρουσιάσεων.</p>
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>Αξιολόγηση της συμμετοχής, της ανταλλαγής επιχειρημάτων στην αίθουσα με βάση επιλεγμένα κείμενα, της παρουσίασης της εργασίας και του σώματος της γραπτής εργασίας.</p>

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ
--	-----------------